

Anexa B

Rezumatul convingerilor care fundamentează modelul orientat *ierarhic*

Schemă: În mijloc, un cerc cu inscripția „SUPUNERE, AUTORITATE, CAP”. Împrejur stau nouă afirmații; de la fiecare, o săgeată arată **spre interior**, spre cerc (în sensul acelor de ceasornic, începând de sus):

- Ierarhia ordinii creației
- Geneza 3:16 este înțeleasă ca prescripție/poruncă
- Autoritate prin darea numelui
- *diakonos* rezervat numai bărbaților
- Eva a fost înșelată, de aceea femeile nu au voie să învețe pe alții
- A fi cap înseamnă a avea autoritate
- 1 Timotei 2:11-12 – liniște
- Galateni 3:28 se referă numai la egalitatea duhovnicească
- Femeile nu au voie să aibă autoritate

Femeia este supusă bărbatului, cum Hristos este supus Tatălui. În general, tradiționaliștii spun că femeile nu ar fi inferioare bărbaților, dar că, în ciuda egalității duhovnicești, ar avea alte sarcini. Aceasta ar însemna că sarcinile lor depind de sexul lor. Temelia biblică pentru aceasta ar fi că „cap” ar însemna același lucru cu autoritate și, pentru că Hristos este capul (autoritatea) Bisericii și bărbatul este capul (autoritatea) femeii, femeia ar trebui să se supună și nu ar avea voie să aibă autoritate asupra bărbatului. De aceea nu ar avea voie să-i învețe pe bărbați și nici să predice.

În această perspectivă tradiționalistă se pornește de la următoarele înțelegeri:

Termen	Înțeles
<i>‘ezer</i> <i>k^enägdo</i>	ajutorul de valoare egală înseamnă „subordonat”
<i>kephale</i>	cap înseamnă „autoritate”
<i>authentein</i>	este tradus cu „autoritate”
<i>sigao</i>	înseamnă „nu are voie să vorbească”
<i>hupotasso</i>	înseamnă „supunerea soției față de soț” și este preluat de biserică cu înțelesul „supunerea femeilor față de bărbați”

Ca texte centrale sunt citate:

- Efeseni 5:22 (supunerea)
- 1 Timotei 2:12 (nu îngădui)
- Efeseni 5:23 și 1 Corinteni 11:3 (capul)

(Galateni 3:28 este interpretat exclusiv duhovnicește – ca afirmație importantă a învățaturii despre îndreptățire – dar fără efect concret asupra trăirii de zi cu zi)

Rezumatul convingerilor care fundamentează modelul orientat *după daruri*

Schemă: În mijloc, un cerc cu inscripția „GALATENI 3:28”. De la el pornesc unsprezece săgeți **spre exterior**, spre următoarele afirmații (în sensul acelor de ceasornic, începând de sus):

- Ioel 2:28-29 – bărbații și femeile prorocesc împreună
- 1 Corinteni 12:1-31 – darurile nu sunt legate de sex
- 1 Corinteni 15:22 – Adam a păcătuit
- Romani 16:1 – Fivi este *diakonos*
- 1 Timotei 2:11 – femeile trebuie să învețe; în context este vorba de învățături greșite
- 1 Corinteni 14 – *sigao* trebuie să aducă rânduială în serviciul divin
- 1 Petru 3:1-7 – supunere reciprocă, slujire reciprocă, dragoste reciprocă, plus libertatea femeilor de a-și schimba religia
- 1 Corinteni 11 – capul indică dependența reciprocă; deosebiri culturale și dintre sexe nu trebuie șterse; contextul indică sursa (originea), nu autoritatea
- Efeseni 5:21 – supunere reciprocă
- Filipeni 4:2-3 – Sintihe și Evodia sunt colaboratoare
- 1 Corinteni 7:4 – stăpânire reciprocă și autoritate reciprocă

Bărbații și femeile sunt creați deopotrivă după chipul lui Dumnezeu; ca să trăiască în părtășie și să slujească acestei părtășii pe baza darurilor împărțite lor de Duhul Sfânt, și nu pe baza sexului lor. Esența acestei părtășii stă în supunerea reciprocă și în responsabilitatea reciprocă: toți trebuie să fie slujitori și să contribuie cu darurile lor la zidirea reciprocă.

În această nouă perspectivă a răscumpărării se pornește de la următoarele înțelesuri:

Termen	Înțeles
<i>‘ezer k*nägdo</i>	ajutorul de valoare egală înseamnă „față în față; potrivit unul pentru altul”
<i>kephale</i>	cap înseamnă „sursă”
<i>authentein</i>	este privit ca un cuvânt rar folosit, care indică dominația
<i>sigao</i>	înseamnă o tăcere de bunăvoie, ca să poți asculta cu atenție
<i>hypotasso</i>	înseamnă o încadrare/rânduire de bunăvoie și este folosit în contextul supunerii reciproce

Ca text central este citat Galateni 3:28, care arată egalitatea tuturor oamenilor în Hristos și trebuie înțeles atât duhovnicește, cât și practic, pentru că trăirea zilnică a noii noastre identități în Hristos nu poate fi despărțită de realitatea veșnică a vieții noastre în El.